15/09/2020

“Αυτό θα εξαφανίσει τις ανασφάλειες του κορωνοϊού”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μεσογαίας και Λαυρεωτικής

ΜΗΝΥΜΑ προς τους μαθητές των γυμνασίων και λυκείων των Μεσογείων & της Λαυρεωτικής με την έναρξη του σχολικού έτους 2020-2021 απέστειλε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικόλαος, όπου, μεταξύ άλλων αναφέρει: “Μια άγνωστη ως τώρα λέξη, η λέξη κορωνοϊός, έχει γίνει η πιο πολυχρησιμοποιημένη στις ειδήσεις, στις συζητήσεις, στην καθημερινή επικοινωνία μας. Ούτε τί ακριβώς είναι γνωρίζουμε ούτε πώς να την αντιμετωπίσουμε και να τη διαχειριστούμε καταφέρνουμε. Η σκιά της είναι τεράστια. Σκεπάζει τα πάντα, την παγκόσμια κοινωνία, τις εθνικές οικονομίες, την επιστημονική παντοδυναμία, την εργασία, την εκπαίδευση. Κάπου κρυμμένη, χωμένη κάτω από αυτή τη σκιά, είναι και μια άλλη λέξη, περιφρονημένη, παρεξηγημένη, παραπεταμένη. Που όμως έχει τεράστια δύναμη

και μεγαλύτερη αξία. Πιο μεγάλη από όλα τα άλλα. Είναι αυτή που θα σας πω και ίσως ξαφνιαστείτε. Είναι ο Θεός και ως λέξη και ως έννοια και ως πρόσωπο”.

Προς το τέλος του μηνύματός του, ο Σεβασμιώτατος εύχεται πατρικά προς τους μαθητές:

“Εγώ αυτό εύχομαι με τη νέα χρονιά. Δεν έχω κάτι καλύτερο και κάτι πιο αληθινό και πολύτιμο να σας προσφέρω. Σας εύχομαι να έχετε φωτισμένη από τον Θεό και την παρουσία Του χρονιά. Αυτό θα την κάνει πετυχημένη και όντως καλή. Αυτό θα εξαφανίσει τις ανασφάλειες και τις φοβίες του κορωνοϊού, αυτό θα διαλύσει τα νέφη των όποιων δυσκολιών, αυτό θα μεταμορφώσει τα προβλήματα σε ευλογίες και τα αδιέξοδα σε ανοιχτούς ορίζοντες, αυτό θα αξιοποιήσει τους αγώνες και τις προσπάθειές σας με τον καλύτερο τρόπο, αυτό θα κάνει την αλήθεια και πραγματικότητα”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ:

Αγαπητοί μαθητές και μαθήτριες,

Μαζί με τους γονείς, δασκάλους, καθηγητές και φίλους σας, που σας σκέπτονται και σας αγαπούν, θα ήθελα κι εγώ ως ο Επίσκοπος της περιοχής μας να εκφράσω τις καλύτερες ευχές μου για πρόοδο και προκοπή στα μαθήματα και τις προσπάθειές σας στο σχολείο κατά τη φετινή σχολική χρονιά.

Ασυνήθιστη, παράξενη, η αρχή της. Πρωτόγνωρα πράγματα: μάσκες, τηλεμαθήματα, συνεχώς εναλλασσόμενες οδηγίες, πρωτοφανή περιοριστικά μέτρα, διάχυτη ανησυχία, παγκόσμια αμηχανία.

Μια άγνωστη ως τώρα λέξη, η λέξη κορωνοϊός, έχει γίνει η πιο πολυχρησιμοποιημένη στις ειδήσεις, στις συζητήσεις, στην καθημερινή επικοινωνία μας. Ούτε τί ακριβώς είναι γνωρίζουμε ούτε πώς να την αντιμετωπίσουμε και να τη διαχειριστούμε καταφέρνουμε.

Η σκιά της είναι τεράστια. Σκεπάζει τα πάντα, την παγκόσμια κοινωνία, τις εθνικές οικονομίες, την επιστημονική παντοδυναμία, την εργασία, την εκπαίδευση. Κάπου κρυμμένη, χωμένη κάτω από αυτή τη σκιά, είναι και μια άλλη λέξη, περιφρονημένη, παρεξηγημένη, παραπεταμένη. Που όμως έχει τεράστια δύναμη και μεγαλύτερη αξία. Πιο μεγάλη από όλα τα άλλα. Είναι αυτή που θα σας πω και ίσως ξαφνιαστείτε. Είναι ο Θεός και ως λέξη και ως έννοια και ως πρόσωπο.

Παρά ταύτα, έτσι μάθαμε να αρχίζουμε κάθε νέα χρονιά, κάθε καινούργια δράση και προσπάθειά μας. Με μια προσευχή στον Θεό, με τον Αγιασμό. Κάτι που συχνά το κάνουμε επειδή το επιβάλλει ο νόμος, επειδή έχει καθιερωθεί, και όχι επειδή το νοιώθουμε και έχουμε την ανάγκη του. Και όμως η στροφή στον Θεό είναι η πιο σημαντική κίνηση στην πορεία της ζωής μας. Τούτο διότι, αντί να Τον σκεπάζει η σκιά των εγωιστικών επιτευγμάτων μας ή η έπαρση των επιτυχιών μας, ή η ψύχρα της επίπεδης σκέψης μας, ή η φτώχεια της μονόχρωμης ζωής μας, θα έπρεπε τα πάντα να παραπέμπουν σε Αυτόν και να φωτίζονται από την αλήθεια και τον λόγο Του.

Εγώ αυτό εύχομαι με τη νέα χρονιά. Δεν έχω κάτι καλύτερο και κάτι πιο αληθινό και πολύτιμο να σας προσφέρω. Σας εύχομαι να έχετε φωτισμένη από τον Θεό και την παρουσία Του χρονιά. Αυτό θα την κάνει πετυχημένη και όντως καλή. Αυτό θα εξαφανίσει τις ανασφάλειες και τις φοβίες του κορωνοϊού, αυτό θα διαλύσει τα νέφη των όποιων δυσκολιών, αυτό θα μεταμορφώσει τα προβλήματα σε ευλογίες και τα αδιέξοδα σε ανοιχτούς ορίζοντες, αυτό θα αξιοποιήσει τους αγώνες και τις προσπάθειές σας με τον καλύτερο τρόπο, αυτό θα κάνει την αλήθεια και πραγματικότητα.

Ο Θεός, λέγει ο Δαβίδ, «ἐγείρει ἀπὸ γῆς πτωχὸν καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψοῖ πένητα» (Ψαλμ. 112,7), συντηρεί από το χώμα τον φτωχό και από την κοπριά ανορθώνει, δίνει δύναμη ζωής στον αδύναμο. Γι’ αυτό και δεν απογοητευόμαστε, αλλά σ’ Αυτόν πάντοτε ελπίζουμε.

ΚΑΛΗ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ ΧΡΟΝΙΑ!

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς ΝΙΚΟΛΑΟΣ